

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A ap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Agy-küküllőmegyei érdekű közlemények
Horváth László
A szerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-küküllőmegyei érdekű közlemények
Gyöngyössi István
A szerkesztőhöz Dieső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó Brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dieső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágóthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

62-ik szám.

Brassó, Kedd, május 28-án.

V. évfolyam. 1889.

Lapunk jövő száma a közbeeső ünnep miatt csak szombaton, június hó 1-én fog megjelenni.

Fü rd ö i n k.

A nemzetgazdaságtan egyik alapelve, hogy az ország belső pénzforgalma lehető nagy legyen, azaz az országban keresett pénz az országban maradjon. Mert abból, hogy posztót, vásznat és más iparcikket külföldről hozunk be; hogy kőjutatásokat teszünk s a külföld fürdőit látogatjuk, az országnak semmi haszna sincs, sőt ellenkezőleg nagy kára van.

A fürdők specialiter óriási vagyont képviselnek. Egyes országok s vidékek közgazdasági helyzetére egyenesen nagy befolyással vannak: az erősen látogatott fürdők vidékén a lakosság jólétben él, ipar keletkezik, a megélhetés számos új módja mutatkozik; szóval a fürdő oly vállalat, mely nemcsak közvetlenül a fürdő-tulajdonosra, hanem az illető vidékre nézve is számos előnnyel bír.

Csehország egyes vidékei csak fürdők után élnek; Stájerország egyes fürdői családok százainak biztosítanak tisztességes életet, el is tekintve az illető fürdőhelyek egyéb hatásaitól. Az a 20—25 ezer ember, a ki évenként meglátogatja Karlsbadot, bizony óriási hatással van a vidék kulturális és materiális fejlődésére. És így van ez minden más külföldi nagyobb fürdőhelylyel is.

Ezzel szemben mit tapasztalunk hazánkban?

A gyógyfürdőkkel leginkább megáldott ország mi vagyunk. Felső-Magyarország és Erdély csaknem minden egyes pontja fürdőhely lehetne s különösen Erdélyben, mely olyanira bővelkedik a legkitűnőbb ásványvizekben.

Ámde fürdőhelyeink többé-kevésbé elhagyottak, néptelenek, holott hatás és gyógyerő tekintetében nem egy fürdőnk versenyez a külföldi hasontermészetű fürdőkkel. De míg amazt évenként ezrekre menő közönség látogatja, — mi örvendünk, ha százakról beszélhetünk.

Míg például Karlsbadban az idén már eddig is 2607 rendes fürdővendég fordult meg (az utolsó kimutatás szerint), nálunk az idény

meg sem nyílt s alig fogja egyetlen fürdőnk is elérni az egész idény alatt ezt a számot.

Pedig hát Borszék, Előpatak és Tusnád semmivel sem rosszabbak — ha nem jobbak — a külföldi fürdőknél, akár Karlsbadot, Gleichenberget vagy Emst vegyük. Persze az igaz, hogy nincs meg az a megkívántató berendezés, nagy kényelem. Ámde ez épen azért nincs meg, mert a befektetendő tőke nem hajtja ki a kamatot. Mert nemcsak a külföldet nem vonzhatjuk ide, hanem önmagunk is sportot űzünk abból, hogy ki ne menjen hazai, hanem inkább csak külföldi fürdőre. A kinek orvosa Előpatakot ajánlja, az inkább elmegy Karlsbadba. Így természetesen fürdőink soha sem virágozhatnak fel, primitív voltuk fölött örökös marad a panasz.

Ha a külföldnek volna egy „Sugás“-ja vagy torjai „Büdös“-je, az ma már milliókat hajtana, nálunk azonban filléreket sem hajtana, hanem hevernek paragonon. — Brassó vidékén egy hidegvíz-gyógyintézet mennyire helyén volna! Inkább, mint Kaltleitengund vagy Radegund. De nincs vállalkozó, mert nincs frequentáló; a magyar közönség még máig, annyi szomorú tapasztalat után sem tudott kiábrándulni a külföldi mániából, neki még ma is csak az a jó, a mi külföldi.

Hogy mikor fog a hazai közönség annak belátására jutni, hogy neki saját jól felfogott érdeke parancsolja, szakítani az eddigi irány-nyal s első sorban csak azt felkarolni, a mi hazai, — azt nem tudhatjuk; de hogy előbb-utóbb saját érdekében erre reá kell jönnie, az bizonyos.

A fürdőkről lévén szó, igaz, hogy nagy baj például a két legtekintélyesebb fürdőnél a primitív közlekedés. Tusnádra, Borszékra eljutni örök idő — különösen gyengélkedőnek. Ámde ennek oka is csak ismét a közönség. Ha évenként nem ezer vagy kétezer vendégök volna ezen fürdőknek, hanem úgy mint a külföldieknek, tíz-huszezer: bizonyára akadna vállalkozó, nem egy, hanem száz, a ki vasutal kötné össze azokat. Így azonban nincs jó bold, a ki pénzét az ablakon hányja ki.

Az is igaz, hogy fürdőink, dacára kezdetleges berendezésüknek s kevés kényelmök-

nek, legkevésbé sem olcsók, a mi szintén nem vonz. Tusnád például — a mellett, hogy igen primitív — sokkal drágább, mint Gleichenberg. De elvégre ez is könnyen megmagyarázható: ismét forgalom-hiány.

Mindezeknél fogva paragonon kell hevernie annak a nagy vagyonnak, mely különösen erdélyrészi fürdőinkben fekszik, s míg a külföld fürdőit emelkedni s rohamosan gyarapodni látjuk, a mi fürdőink, kitűnőségük s ország-résztünk minden vidékének felséges volta mellett, tengődnek.

Eddig az utazás fürdőinkbe sokba került, habár nagyon kedvezményes jegyek adtak is ki. Ezentúl poton áron lehet majd utaznunk mindenfelé. Vajjon most lendületet fognak-e venni fürdőink? Megválnak. A míg azonban ez megválnék, fürdőtulajdonosainknak is kellene valamit tenni. Kulcsot kell találni az orvosi kar minden egyes tagjához. Gondoskodniok kell a hazai fürdőknek hazai és külföldi lapokban való ismertetéséről, szóval követniök kell azt a példát, melyet a külföldi fürdőknél tapasztalunk; nem szabad szűkkeblűnek lenni, mert régi közmondás: „a ki mer, az nyer.“

Ez nem szerencsejáték, melyen veszíteni lehessen. Az az áldozat, melyet ma meghoznak, egykor dús kamatokat fog hajtani: akkor t. i., ha — a mi már nem lehet messze — a hazai közönség tudatára jön egyszer annak, hogy a külföld istenítése, a külföldinek szeretete egyenesen romlására van hazai intézményeinknek és így közvetve maguknak az illetőknek. — Nem lehet messze az idő, midőn nálunk is a közönség nagyobb része helyesebb nemzetgazdasági érzékkel fog bírni — mert a saját érdeke parancsolja, — ez pedig a legjobb kényszereszköz.

Belföld.

Brassó, május 27. (Uj pénzügyi törvények.) Wekerle pénzügyminiszter a legközelebbi napokban be fogja terjeszteni a képviselőháznak a főváros által felveendő nagyobb kölcsön adó- és bélyegmentességéről szóló törvényjavaslatot. A főváros ugyan, dacára évek óta folytatott tárgyalásainak, még mindig nem határozott véglegesen ezen kölcsönügyben, a kormány azon-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A Czenktetön.

— Regényes elbeszélés —
(Folytatás.)

V

A királyi követ — Esztery Géza — kíséretével azonnal odahagyta a feketehalmi várat s (Schwarzburgot), s most utban van a Czenken lévő klastrom felé.

Minthogy a király szándéka volt, a tekintélye helyreállításához szükséges lépéseket szigorral, de mégis erőszakos rendszabályok mellőzésével vinni keresztül, így küldöttét megbízta volt, hogy azon esetre, ha üzenetét a Veizenfelszék nem fogadná kellő tisztelettel, vagy épen visszautasítaná, akkor az ország ezen részébe vezényelt csapatokból a Czenken lévő klastromba egy őrsereget helyezzen el, hogy legvégső esetben akaratának fegyveres erővel is nyomatékot adhasson s szavának érvényt szerezzen.

Bár tudva volt, hogy a Czenk-hegyi klastromban szintén egy Veizenfels a zárdafőnök, de ez mindenütt mint értelmes és hozzáférhető férfiú volt ismeretes, s Eszterynak felhatalmazása volt, neki szükség esetében készségeért egy püspökséget helyezni klatrásba.

Ez mind nem volt Esztery inye szerint, ki mint törzsének minden nemese, még a hamisítatlan, szilaj ázsiai vért érezte buzogni ereiben. — Legszívesebben

szeretett volna most mindjárt elegendő fegyveres erővel visszatérni s a Schwarzburgot, hol jelenleg csak csekély számú csatlós-sereg volt, elfoglalni, felprédálni s az ősz lovagot foglyul ejtve, királya elé vinni.

De egyrészt ellenkezett volna ez a király szigoruan körvonalozott utasításaival, melyekhez ragaszkodnia kellett, másfelől azon körülmény, hogy e munkában a minden perczen visszatérhető Ármán által megzavartatnék, vagy talán a visszatérésnél általa utoléretve, kis csapata szétverethetnék, azon elhatározásra birta a követet, hogy bár nehéz szívvel, mégis előbb a vett utasítások pontos teljesítésére gondoljon.

Esztery tehát a klastromhoz vezető uton haladt tovább. Kevés, de válogatott férfiakból álló kísérete nem birt tudomással küldetésük céljáról; de mindannyian sovár tekintettel mérlegelték Veizenfels gazdagságát, melyet a várban szemlélhető minden tárgy oly feltűnően elárult. Ezenkívül hirre járt, hogy az öreg Veizenfels megmérhetlen kincsnek van birtokában, minek ők is hallották nesztét. Nem csoda tehát, hogy látva vezetőjük komor hangulatát, mikor az ősz lovagtól elvált, mindnyájan várták, hogy a másik pillanatban már a vár ellen rohanhatnak, mely nekik majd prédául adatik.

Néma bosszúsággal nézték ezért, hogy Esztery nem a királyi csapatok táborába vezeti őket vissza, miért is az öregebb lovagok, egyike e szavakkal fordult hozzá:

— Ugy látszik, elleledted, mely irányban fekszik táborhelyünk; az ut, melyen most haladunk, nem oda vezet.

— Nem is oda akarunk visszatérni, — visszonzá ez bosszusan, — legalább egyelőre nem. Legközelebbi célunk egy kolostor, majd csak onnan fogunk a mieinkhez visszatérni.

— Mi dolgunk lehet egy klastromban? Itt a Schwarzburgban kínálkoznék nekünk való s hozzánk illő munka! — veté közbe a kíséretből egy másik.

— Az én nézetem is ez! — jegyzé meg Esztery — azonban a király másként akarja, s tudjátok, hogy milyen veszélyes lenne, akarata ellen cselekedni. Egyébiránt a mi késik, nem mulik. Nekem is nagy kedvem volna nemcsak a vár kincseihez, hanem ahhoz is, hogy e dölyfös német lovagnak egy kis emléket adjak. A míg azonban ő maga vagy az övéi nem emelnek fegyvert ellenünk; a míg, mint most, ellenállásuk csak passiv marad és semmi sem mutat arra, hogy a király akaratának ténylegesen ellenszegülni szándékozik, nem szabad semmit sem tennünk ellene. De ha Isten is úgy akarja, majd sikerül megtalálnom a horgot, melylyel belé akadjunk.

— De hogy akadjunk belé, ha e vidéket most elhagyjuk? — szólt ismét egy harmadik.

— Hát ki mondja azt, hogy elhagyjuk? Ellenkezőleg, erősen megfeszkeljük itt magunkat, de nem a várban, hanem a közel fekvő klastromban, a hova most azért megyünk, hogy a szerzeteseket, csapataink befogadására előkészítsük.
(Folytatás következik.)

ban meg akarja minden esetre adni a lehetőséget, hogy e kölcsön megkötése a nyár folyamában megtörténhessék. Ezen törvényjavaslat értelmében a főváros 25 millió forint erejéig fog felvehetni adómentes kölcsönt, de nem lesz kénytelen ezen egész kénytelen ezen egész összeg erejéig a kölcsönt egyszerre kibocsátani. A pénzügyminiszter által benyújtandó másik törvényjavaslat a regale-megváltási összegekre adandó előleg-kölcsönök tárgyában az iránt fog intézkedni, hogy magánosoknak bármelyik pénzintézet adhat, azon veszély nélkül, hogy utólag mások igényt támaszthatnának az államtól járó kárpótlási összegekre, az illető egyes regale-tulajdonosoknak a megváltási összegekre arányosított előlegeket. — A kormány azt kívánja, hogy e két törvényjavaslat, valamint a pénzügyi közigazgatás reformjáról a talajjavítási kölcsönök alapján kibocsátandó záloglevelekről szóló javaslatok még ez ülésszakban tárgyalassanak és kilátás van arra, hogy azok a pünkösdi ünnepekig tényleg mind letárgyalatnak, úgy hogy a harmadik ülésszak június 11-én megnyitható lenne és a delegációk június 15-ére egybehívhatók volnának.

Országgyűlés.

A képviselőház szombati ülését is a közoktatásiügyi költségvetés részletes tárgyalása foglalta el. A középiskoláknál Szederkényi azt fejtegette, hogy a német nyelvrendelet törvényellenes; Thaly pedig arra mutatott rá, hogy az osztrák iskolákban a történelmet helytelenül, Magyarország önállóságának ignorálása mellett tanítják. Csáky miniszter ez utóbbi kérdésre nézve kijelenté, hogy megteszi a kellő lépéseket. Ugron Gábor a budai internatust hozta szóba; hévvel beszélt ellene s ez irányban határozati javaslatot is adott be. Az internatus védelmére keltek gr. Csáky miniszter, Visi Imre, ki helyeslés közt polemizált Ugronnal és Komlóssy, ki azt kifogásolta, hogy a miniszter a parlament előtt legyen felelős a tanulmányi alap ügyeiért, a mire gr. Csáky igen correcten válaszolt. Fenyvessy az iránt adott be határozati javaslatot, hogy a culturminiszter, a közoktatási bizottság és más szakértők véleményének meghallgatása után tegye megfontolás tárgyává a görög nyelvnek a gymnasium rendes tantárgyai sorából való kihagyását.

A vita bezárása után Szathmáry György a nemzeti nevelés érdekei szempontjából, a külföldies nevelés ellensúlyozására védte a budai internatust. Ugyancsak az internatus mellett, mint a határozati javaslat benyújtója, Dániel Ernő s végül ellene, a zárszó jogával élve, Ugron Gábor szólalt fel. Szavazás során Fenyvessy határozati javaslata, melyhez Csáky miniszter is hozzájárult, ugyszintén Dániel Ernő határozati javaslata nagy többséggel elfogadtatott, s a ház tudomásul vevén a közoktatási bizottság jelentéseinek a budai internatusra vonatkozó részét, Ugron határozati javaslatát mellőzé.

A népoktatásnál Polónyi hosszú beszéd kíséretében több pontból álló határozati javaslatot adott be a tanítók fizetés-minimuma és nyugdíja ügyében.

Az ülés végén a miniszterelnök indítványára elhatározta a ház, hogy vasárnap délelőtt 11 órától kezdődőleg ülést tart s míg a költségvetés tárgyalása nem ér véget, délután három óráig fogja tartani üléseit.

Még Horváth Gyula interpellált a regale-igények értékesítése tárgyában, mire nézve Wekerle miniszter

azt felelvén, hogy ez irányban törvényjavaslatot fog beterjeszteni, a ház a választ tudomásul vette. Az ülés kezdetén Szápáry miniszter törvényjavaslatot adott be a nemzetközi phylloxera — egyezmény kiegészítése tárgyában.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. május 27.

A francia politikai körökben rendkívüli izgatottságba hozta az a légből kapott hír, hogy Umberto király Vilmos német császárral Strassburgba utazik. Ebben a francziák sértést látnának Olaszország részéről, a melynek egységét pedig tudvalevőleg Franciaország vívta ki. A hír azonban csak kósza maradt, mert Umberto király Badenen keresztül tért haza.

Különben a francia politikai körök igen élénken foglalkoznak Umberto berlini látogatásával, melylyel szerintük Olaszország viszonya Németországhoz miben sem fog változni. Megelégedéssel konstataják, hogy Umberto király nem kísértette el magát hadügyi vagy tengerészetiügyi minisztere által, s ebben azt a törekvést látják, hogy Franciaország érzékenységét kimélje. Minthogy azonban több kiváló olasz tábornok időzik ez idő szerint Berlinben, azt vélik, hogy azok a német vezérkarral valószínűleg tartottak értekezleteket.

A berlini főpolgármester Umberto király cabinet-irodájától levelet kapott, melyben a király arra kéri a főpolgármestert, fejezze ki köszönését a lakosságnak a fényes és szívélyes fogadtatásért, valamint a két polgármesternek is a tett intézkedésekért. A király kedves emlékeztetésében fogja Berlint megtartani, arról biztosítván a várost, hogy e rokonszenven Róma és egész Olaszország osztozik. A király 20.000 frankot küldött Forckenbeck főpolgármesternek jótékony célokra. Umberto király e hó 26-án, vasárnap este féltizkor teljes inkognitoban, minden hivatalos színeze melőzéseivel, elutazott Berlinből, miután a pályaudvaron rendkívül szívélyesen búcsuzott el Vilmos császártól.

A »Berliner Tageblatt« egyik munkatársa meginterwiewolta Crispi olasz kormányelnököt. Crispi — a nevezett lap szerint — többek közt kijelenté, hogy Olaszországtól mi sem áll távolabb, mint a pápasággal való háboruszkodás. De a pápa hadilábra helyezkedik Olaszországgal szemben, egykönnyen azonban nem fog támadni, mert erősen szervezett hatalommal áll szemben. Olaszország mindazonáltal tovább is előre halad és hátrálás nem képzelhető. Az olasz-német katonai egyezmény megkötésére vonatkozó kérdésre így válaszolt Crispi: »Erre a kérdésre nem felelhetek; csupán annyit mondhatok, hogy Németországgal való szövetségünk nagyon szilárd.«

A német parlament elfogadta az aggok és rokantak biztosításáról szóló törvényjavaslatot. Vilmos császár f. hó. 24-én este az udvari hangversenyen személyesen fejezte ki Bötticher miniszternek ezért szécsikvánatait és elismerését. — Hír szerint Bismarck herczeg a jövő héten Berlinből Friedrichruhba költözik. Augustusban, Ferencz József látogatása alkalmával a kancellár visszatér Berlinbe.

A francia állami törvényszék vizsgáló bizottsága kénytelen újabb nyomozásokat tartani a Boulanger ellen megindított perben, a minek következtében a vizsgálat befejezte, a mely e hó végére már kilátásban volt, halasztást szenvedett.

Natalia szerbiai exkirályné és a szerb regensség

között nyílt konfliktus támadt. A királyné azonnal vissza óhajt tért Szerbiába, míg a regensek teljes határozottsággal ellene vannak ezen szándékának. Ez ügyben igen élénk levélváltás folyt a királyné s a regensek között.

Afrikában ismét kiütött a háboru a benszülöttek és németek között. Wissmann német biztos elfogadta és Bushiri kötöttek, főképp azért, hogy a harcra kellőleg felkészülhessen. De Bushiri megtörte a fegyverszünetet és Wissmannhoz egy salaut küldött, levágott kezekkel. Két ember kivégzése, kik kötél által való halálra vannak ítélve, a zanzibári angol hatóság kérésére elmaradt, míg kiadatnak a Bushiri hatalmában lévő mombasai misszionáriusok, kik Bushiri kezeiben igen erős fegyvert képeznek Wissmannal szemben.

Törökország kereskedelem-jogi viszonyai.

Tanulmány.
Szerényi Józseftől.

V.

Török adósoknál lévő kétesnek látszó követelések érvényesítésére legcélszerűbb egy ottani megbízható ügyvédhez fordulni, kinek egyszerű, de erélyes felszólítása igen gyakran eredményes. E tekintetben jövőben igen kedvező helyzetben lesz a hazai közönség, mert a konzulátus alkalmazott két ügyes és megbízható ügyvédet, a kik a konzulátus közvetlen felügyelete alatt állva tartoznak ugy kisebb, mint nagyobb ügyeket egyaránt elvállalni és a kiknek díjait a konzulátus állapítja meg. Ha ez sem használ, t. i. az ügyvéd felszólítása, akkor első helyen az egyezség kísérleendő meg, de perre csak nagyobb összegeknél határozza el magát valaki. E tekintetben szolgáljon zsinórmértékül, hogy 200 frtnál kisebb követelések a konzulátusnál, 500 frtnál kisebbek a török bíróság előtt egyáltalában nem alkalmasak a peres eljárásra, mert az ily követeléseket — mint már hangsúlyoztuk is — megemészt a perköltség. Az ügyvéd által könnyelműen, vagy a fél kívánságára megindított peres eljárás vége rendesen az szokott lenni, hogy a hitelező évekre nyult halasztás után szívesen fogadja el az adós által annak idején, a per megindítása előtt neki felajánlott egyezségi összeget, csak hogy abból a perköltségeket és ügyvédet fizethesse, holott esetleg szép szerével ugyanezt érte volna el költségek nélkül. E szerint, ha a Keleten egy követelés a jelzett magasságban, rendes uton, nem foly be, minden, a mit az adós akár készpénzben fizetni, akár abszolút jó kezes által nyújtani kíván, feltétlenül nyereségnek tekintendő; de ha mindazonáltal a hitelező perre határozza el magát, ne feledje soha, hogy mily nehézségekkel jár Törökországban a törvénykezés és hogy a lelkiismeretesebb jogi képviselő teljes buzgalma mellett is mily kevés valószínűség áll szemben az aránytalanul nagy költségekkel s hosszú idővel, melyet egy per kimenetele Törökországban igényel.

Egyáltalában legyen minden kereskedő vagy iparos jelszava, a ki Keleten üzletet akar csinálni: Elővigyázat s óvatosság az üzlet kötésekor, elnézés a lebonyolításakor!

*

Midőn ezekben nagyjában ismertettük volna Törökország kereskedelemjogi viszonyait, fentartva magunknak, hogy magukról a kereskedelmi kilátásokról és kereskedelmi viszonyokról külön is fogunk már közelebbről részletesen írni, szükségesnek tartjuk itt néhány

Keleti kirándulás.

X.

Konstantinápoly.

VII.

Egyik érdekes részlete volt konstantinápolyi tartózkodásunknak látogatásunk Ázsiában. Egy egész napot vett ez igénybe, egy csütörtököt. Reggel 9 órakor indult el hajónk a hid közepétől, hogy a Boszporus közepének haladva, egy kis felóra mulva kikössön Tschamlidza község partjain, hol a törökök egész seregestül ülnek a rakparton — süttetni magukat. Itt ki kocsira, ki lóhátra ült, hogy egy órányi utat tegyen meg a Bulgurlu hegy lábáig. Utközben egy török katonai temetéssel találkoztunk. Kocsinknak meg kellett állnia s így nyugodtan néztük végig a gyászmenetet.

Elöl is, hátul is mintegy száz ember ment, hangosan imádkozva; közepén a halottat vívók s közvetlenül előttük az éneklő dervis. A halott egy lapos deszkán fekszik, letakarva egy tarka színű lepelletel, fejénél egy fezzel. Ez az egész gyászmenet, — bizony nagyon szegényes.

A menet elhaladván, mi is tovább haladhattunk a borzasztó porban. Végre megérkeztünk a Bulgurlu

ábohoz, kiszállottunk és felmáztunk a nagy hőség s a kegyetlenül rossz ut miatt nagy kinnal.

Fönn a hegytetőn egy nagy cypirus alá telepedve, gyönyörködtünk a felséges kilátásban, mely innen még sokkal szebb, mint akár a Seraskierat, akár a Galata toronyról. Mig egyfelől Konstantinápoly gyönyörű képe állott előttünk, másfelől messze hatott be tekintetünk a magas hegyről Ázsia belsejébe, sőt szabad szemmel láthattuk innen a nagy Olympust, a görögök régi nagyságának büszke hirdetőjét.

Nehéz szívvel váltunk meg e helytől, hogy visszamenve Tschamlidzába, rövid ebéd után átkocsizunk Skutariba, e csinos ázsiai kis városba. Utunk folyton a tenger mentén vitt el, míg végre megérkeztünk a gyönyörű angol temető kapujához, melyet nemcsak szépségeért látogattunk meg, hanem s különösen azért is, mert itt nyugszanak Guyon tábornok, szabadságharcunk e kitűnő vezérének földi maradványai.

Egy lapos sir ez, közvetlenül a tenger partja mellett. A vizszintes sarkövön e felirat: *„Itt nyugszik Guyon Richard gróf török fődtábornok, Frank-hon wadéka, Angolhon születette, Magyarhon vitéze, meghalt október 11-én 1856. Élete 44. évében.“*

A sir fejénél két szép cypirusfa, lábánál egy kis tamrisk-fa, közepén két oldalt egy-egy szép kamélia-

bokor terjeszti ágait a kö fölé, úgy hogy maga a sirbolt egy kis bozótban van.

A sirhoz érkezve, társaságunk a „Szózat“-ot énekelte el, majd térdre ereszkedve, Kanyurszky Vendel plebános után elmondottunk egy miatyánk-ot, végül elénekeltük a „Hymnus“-t s azután mindenki egy-egy kis levélkét szakított magának emlékül s ismét elhagytuk a sirkertet, melyben e hős hadvezér örök álmát aluszsza.

Ismét kocsira ültünk. Utunk egyik török temetőből a másikba vezet, — mind egyformán rendetlen. Végre beértünk Skutariba, egy meglehetősen csinos kis keleti városkába, nagy üzleti és népességi forgalommal, melyet méltán lehetne kis Stambulnak nevezni. Kocsink — melyért 8 frtot és persze megfelelő baksicsot kellett fizetnünk — épen az *üvöltő dervisek* temploma előtt állott meg, kik csütörtökön délutánonként végzik fanatikus istenitiszteletüket, melynél borzasztóbb már csak az lehet, mikor az indus a robogó kocsit elé veti magát, vagy falhoz vágja a fejét.

De kezdjük előlről, mert érdekes ismerni ezt azoknak, kik még nem látták, elborzadnak tőle majd így is.

Maga a templom belseje nem nyújt semmi rendkívülit. Egy rozoga, ódon épület, alul a férfiaknak, fölül — erkélyszerűleg, de teljesen elzártan — a nők

Szám 436.—1889. tlkkvi.

Fogarás, 1889. január hó 29-én.
A kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság:
 (211) 1—1 Nagy Lázár,
 kir. aljárásbíró.

(2-3.) Dr. Betegh Antal.
titkár.

Szám 334.—1889. tlk. v. 1.

A szent-ágothai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar királyi államkincstár végrehajtatónak első-gezési *Bukur Antion és neje Anna* végrehajtást szenvedők elleni 144 frt 39 kr tökéletesítés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a szent-ágothai kir. járás bíróság) területén lévő és Felső-Gezési határon fekvő, a 131. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—23. rendszámok a bejegyzett ingatlanra az árverést 352 frt-ban szennel megállapított kikiáltási árba elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi június hó 13-ik napján délelőtti 10 órakor *Felső-Gezés* község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Szent-Agotha, 1889. márczius 9.
A kir. járásbiróság telekkönyvi hatósága:
(220) 1-1 Avedik Simon,
kir. aljárásbíró.

Ugyanitt egy régi hegedű, jó
karban tartva, eladó. (222) 3—3

elegáns

Minták ingyen s bérmentve.

Kiváló mély tisztelettel

Pásztor János,
hajfodrász.

3-4

100 literen fe üli mennyiségben literenként 7 krajczarral olcsóbb.

6—*

a „Három Literhez“, Brassó, nagy-utca 504. sz. a.

1888. évi	asztali bor, vízhez való, literenként	20	kr.
1885	" " " " " "	25	"
"	" " Medgyesi ó-bor " "	30	"
"	" " Villányi burgundi vörös bor "	50	"
"	" " Tramini (magyar bor)	40	"
1879	" " Rizling " "	50	"
1885	" " Muskotály, gr. Teleky S. termelése	60	"
1888	" " Savoignon, " "	60	"

Jó, izletes és olcsó ételekről gondoskodik **Gross János**, a ki abonnenseket úgy a házban, mint a házon kívül alázattal kér.

Literes üvegért 8 krajczár vétetik és fizettetik vissza.

Bécs, 1873.
Érdem-érem.

Páris, 1867.
Bronz érem.

London, 1878
Disz-oklevél.

Nemet-Palánka, I
Arany érem.

cs. és kir. kizárólag

szabad. első szerémi

Portland cement- s vízhatlan mészgyár

5-30

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előljáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vízhatlan mesztét,
melvük mindenkor egyenlő jó minőségben szállittatnak.

► Árjegyzék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik. ►

Kecskemét, 1872
Ezüst érem.

Ujvidék, 1875.
Arany érem.

Szeged, 1878.
Érdem-érem.

Trieszt, 1882.
Arany érem.

takarék- és hitelintézet fióktelepe
BRASSÓBAN

Végül ajánlja magát mindennemű üzleti transactionra megbízásképen minden bel- s külföldi piacra s különösen Romániára, a hol az intézetnek összeköttetései folytán módjában van, **megbízóinak rendkívül kedvező feltételeket nyújthatni.**

Bővebb feltételekkel szolgál

az intézet irodája

 Brassóban, főtér 90. szám a.
naponként 8—2 óráig.